1st International Conference on Human, Architecture, Civil Engineering and City ICOHACC 2015

June 2015, Tabriz, Iran

Formation of The Model Framework To Measure The Urban Disatser Resiliency

Davood Kazemi^{1*}, Alireza Andalib²
Ph.D. Candidate of Urban planning, Department of Art and Architecture, Science and Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran, dkazemi@srbiau.ac.ir
Associate professor, Department of Art and Architecture, Science and Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran, a.andalib@srbiau.ac.ir

Abstract

In the present century with regard to the growing of economic, human, ecological and social resources, and they're centralized in the cities and the importance of them has caused excessive attention to Disaster result from natural and man-made comes. So that we can reduce the cost of the damage in order to structure and function of cities to quickly retrieved. The present century is a turning point in the disaster management approaches and attitudes from Disaster management to risk management and urban resiliency so that several models over these years have been explained. Each model, has studied certain level of resiliency and evaluate it. The study aims to identifying conceptual basis and effective models for measuring the resiliency based on new and local assessment framework. The first step is identifying models to measure the urban resiliency after 2010 are discussed and in the second step new model framework has been developed to measure the urban disaster resiliency, the findings show the resiliency is a complex term and involved too many components so for framing the assessment framework should be based on simple and collective components so that measure urban resiliency with high reliance coefficient.

Keywords: Urban Resilency, Resiliency, Disaster, Disaster Management, Resiliency Model.

تدوین چارچوب مدل سنجش تاب آوری شهر در برابر بحران ا

داود کاظمی*۱، علیرضا عندلیب^۲

۱- دانشجوی دکتری رشته شهرسازی، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری و دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۲- استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

چکیده

در سده حاضر با توجه به رشد منابع اقتصادی، انسانی، اکولوژیکی و اجتماعی متمرکز و تمرکز آنان در شهرها و اهمیت آنان سبب شده است تا توجه جدی به مدیریت آنان و تابآوری شهر در زمان بحرانهای ناشی از عوامل مصنوع و طبیعی به عمل آید. بهطوری که بتوان از هزینه خسارات را به حداقل کاهش داده و ساختارها و عملکرد شهرها را بهسرعت بازیابی نمود. در این میان شروع سده حاضر نقطه عطفی در جریانات مدیریت بحران بوده و نگرشها از مدیریت بحران به مدیریت خطر و تابآوری شهر بوده است و مدلهای متعدد تابآوری در این سالها تبیین و ارائهشدهاند. هر یک از این مدل ها هر کدام به نوعی جنبه ای و سطح مشخصی از تاب آوری را مورد توجه قرار داده و به ارزیابی آن پرداخته اند. در این پژوهش هدف شناسایی مدل های موثر در سنجش تاب آوری شهر بوده تا بتوان بر اساس آنان چارچوب نوین و بومی از مدل سنجش تاب آوری شهر در برابر بحران پرداخته شده و در گام دوم چارچوب مدل برابر بحران پرداخت. از این رو در گام اول به شناسایی مدل های سنجش تاب آوری شهر پس از سال ۲۰۱۰ پرداخته شده و در گام دوم چارچوب مدل سنجش تاب آوری شهر در برابر بحران تدوین گردیده است. نتایچ حاصل از این پژوهش موید این نکته است که تاب آوری مفهومی گسترده و متشکل از مولفه های پیچیده است. از این رو تدوین چارچوب سنجش تاب آوری بایستی بر اساس مولفه های پیچیده است. از این رو تدوین چارچوب سنجش تاب آوری بایستی بر اساس مولفه های پیچیده است. از این رو تدوین چارچوب سنجش تاب آوری برداخت که نبازمند تدوین روش های مستدل و دقیق مفهومی آن را بیش آز اندازه ننموده تا بتوان با ضریب اتکا بالایی به سنجش میزان تاب آوری پرداخت که نبازمند تدوین روش های مستدل و دقیق علمی جهت سنجش آنان است.

واژه های کلیدی: تاب آوری، بحران، مدیریت بحران، مدل تاب آوری

۱. این مقاله برگرفته از رساله دکتری داود کاظمی تحت عنوان « تدوین چارچوب مفهومی جهت سنجش مؤلفههای موثر بـر تـاب آوری شـهر در برابـر بحران (زلزله) ؛ نمونه موردی : شهر تهران» است که به راهنمایی دکتر علیرضا عندلیب در دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقـات در حال تدوین است.